Nr 9 Warszawa, dnia 17 marca 1949 r.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

40. Okólnik z dnia 26 lutego 1949 r.

w sprawie gospodarowania zaliczkami przez urzędy skarbowe.

Na wydatki budżetowe dla urzędów skarbowych zgodnie z postanowieniami § 22 ust. 1 b przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych są przyznawane przez izby skarbowe zaliczki. Globalne sumy tych zaliczek izby skarbowe przelewają zgodnie z postanowieniami § 43 ust. 5 a wspomnianych przepisów na rachunki bieżące tych urzędów skarbowych.

Zdarzają się przypadki, że niektóre urzędy skarbowe analogicznie jak władze lub urzędy państwowe nie posiadające u siebie kas, podejmują ze swego rachunku bieżącego sumy na różne wydatki. Podjęte pieniądze, a niewydatkowane urzędy te przechowują w skarbcu bez zarachowania.

Stosowanie przez urzędy skarbowe takiej praktyki jest niesłuszne, gdyż mając kasę na miejscu mogą bez żadnej trudności i w każdej chwili opłacić należność.

Podejmowanie sum bez istotnej potrzeby jest niedopuszczalne.

Izby skarbowe podczas lustracji urzędów skarbowych zwrócą uwagę na właściwe gospodarowanie przelanymi na rachunki bieżące urzędów skarbowych zaliczkami.

za Dyrektora Departamentu
J. Wieszczycki

(Znak Min. Sk. D. III. 1161/7/49).

41. Okólnik z dnia 28 lutego 1949 r.

w sprawie odpowiedzialności związków samorządu terytorialnego za udziały w podatku gruntowym.

Jedna z izb skarbowych doniosła Ministerstwu Skarbu, że poleciła pokryć z rachunku sum obrotowych p. n. „Niedobory kasowe" zrabowane w gminie części wpływów podatku gruntowego, podlegające odprowadzeniu do urzędu skarbowego.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w myśl art. 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) podatek gruntowy jest podatkiem komunalnym, pobieranym na rzecz związków samorządu terytorialnego. Utrata pobranej kwoty nie uzasadnia zwolnienia gminy od obowiązku uiszczenia Skarbowi Państwa i innym osobom prawnym przypadającej od niej pretensji z tytułu udziału we wpływach podatku gruntowego. Związek samorządu terytorialnego jest odpowiedzialny wobec Skarbu Państwa i innych osób prawnych, uprawnionych do otrzymania udziału we wpływach podatku gruntowego, za udziały w tych wpływach nawet w przypadku, gdy udziały nie mogły być odprowadzone do urzędu skarbowego z przyczyn od związku niezależnych (np. rabunek w kasie gminy lub u poborcy gminnego).

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu nadmienia, że brak jest podstaw prawnych do umorzenia udziału Skarbu Państwa w trybie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych, albowiem udział w podatku gruntowym nie jest zobowiązaniem podatkowym.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu poleca przenieść sumy niewłaściwie zaksięgowane na kontach podatku gruntowego odnośnych gmin, na wyrównanie dotyczącego rachunku sum obrotowych — w sposób przewidziany dla przerachowań nadpłat — oraz spowodować wpłacenie przez związki samorządu terytorialnego sum nieodprowadzonych.

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 351/7/49).

42. Okólnik z dnia 4 marca 1949 r.

w sprawie obrotu bezgotówkowego klientów Kasy Targowej w Warszawie.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w związku z decyzją Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1948 r. Nr D. II. 18488/4/48 przedłużającą Kasie Targowej sp. z o. o. w Warszawie do dnia 31 grudnia 1949 r. uprawnienia na wykonywanie czynności finansowania rynku mięsnego oraz z uwagi na rodzaj czynności zleconych tejże Kasie przez Państwowy Bank Rolny decyzją z dnia 4 stycznia 1949 r. — posiadanie przez odbiorcę lub dostawcę towaru rachunku bieżącego w Kasie Targowej sp. z o. o. w Warszawie w terminie do dnia 31 grudnia 1949 r., jest równoznaczne z posiadaniem przez niego rachunku bankowego w myśl przepisów dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61).

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 2512/3/49).

43. Okólnik z dnia 8 marca 1949 r.

w sprawie ustalenia normy zaliczek w znaczkach skarbowych dla rejonowych urzędów likwidacyjnych.

W związku z postanowieniami § 8 ust. 4 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych Ministerstwo Skarbu upoważnia izby skarbowe do ustalania, na wniosek właściwego okręgowego urzędu likwidacyjnego, normy zaliczek w znaczkach skarbowych dla rejonowych urzędów likwidacyjnych do wysokości 5.000.— (pięć tysięcy) złotych dla każdego urzędu.

Ustaloną przez izbę skarbową zaliczkę należy wydawać na żądanie wspomnianych urzędów.

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 1692/7/49).

44. Okólnik z dnia 9 marca 1949 r.

w sprawie obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej przez przedsiębiorstwa rzemieślnicze rzeźniczo-wędliniarskie.

1. Na wniosek samorządu gospodarczego oraz w związku z przewidywanym wprowadzeniem z dniem 1 lipca 1949 r. obowiązku prowadzenia ksiąg szczególnego typu przez podatników branży mięsnej Ministerstwo Skarbu poleca nie kwestionować ksiąg handlowych za lata ubiegłe (do 1948 r. włącznie) podatników, prowadzących na podstawie uprawnień rzemieślniczych przedsiębiorstwa rzeźniczo - wędliniarskie, jeżeli jedynym powodem do nieuznania ksiąg za dowód w postępowaniu podatkowym byłoby nieprowadzenie przez podatnika kontroli ilościowej, przewidzianej w § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 65, poz. 365, z 1947 r. Nr 73, poz. 466 i z 1948 r. Nr 31, poz. 208).

Zarządzenie powyższe należy stosować w tych przypadkach, gdy nie powzięta jeszcze została decyzja ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego za dany okres podatkowy (wymiar roczny) lub gdy decyzja taka została wprawdzie podatnikowi doręczona lecz nie jest jeszcze ostateczną w toku instancji; zarządzenie niniejsze nie dotyczy jednak przypadków, gdy według uzasadnionego przekonania władzy podatkowej księgi handlowe podatnika nie zawierają całości obrotu albo dochodu (art. 6 ustawy o obywatelskich komisjach podatkowych) lub gdy istnieją przesłanki do zastosowania przepisów art. 89 ust. 2 post. pod.;

w tego rodzaju przypadkach brak kontroli ilościowej powinien być jednym z argumentów przy rozważeniu w postępowaniu podatkowym mocy dowodowej ksiąg.

2. W analogiczny sposób — jak w ust. 1 — należy traktować nieprowadzenie kontroli ilościowej przez wspomnianą grupę podatników w okresie 1 stycznia — 31 marca 1949 r. pod warunkiem jednak, że w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 1949 r. podatnicy ci będą prowadzili kontrolę ilościową wykazując w niej w odniesieniu do zwierząt żywych, surowców, półwyrobów i towarów, wymienionych niżej w pkt 1) — 3) oraz 6) conajmniej remanent początkowy (na dzień założenia kontroli ilościowej) oraz następujące dane:

1) ilość (w sztukach) i wagę poszczególnych rodzajów zakupionych zwierząt rzeźnych,

2) ilość (w połówkach, ćwierciach, tuszach) i wagę mięsa otrzymanego z uboju zakupionych żywych zwierząt rzeźnych — oddzielnie dla każdego rodzaju zwierząt,

3) ilość i wagę pozostałych produktów poubojowych,

4) wagę mięsa — oddzielnie dla każdego rodzaju zwierząt — zużytego do wytwarzania wyrobów mięsnych, a pochodzącego z własnego uboju,

5) wagę podrobów i otok, pochodzących z własnego uboju, a zużytych do wytwarzania wyrobów mięsnych; podatnicy zakupujący także mięso z obcego uboju powinni nadto wykazywać:

6) odpowiednio ilość lub wagę zakupionego: a) mięsa — według rodzaju zwierząt, b) podrobów i otok, c) wędlin i wyrobów wędliniarskich.

7) wagę mięsa podzieloną na rodzaje, jak również wagę podrobów i otok, pochodzącego z zakupu, a zużytego do wytwarzania wyrobów mięsnych.

Dane wymienione w pkt 6) i 7) powinni wykazywać również podatnicy, którzy nie dokonują uboju własnego, a jedynie sprzedają mięso albo wyroby mięsne bez przerobu lub wytwarzają wyroby z mięsa pochodzącego z obcego uboju.

Podatnicy trudniący się wytwarzaniem wyrobów mięsnych powinni nadto wykazywać odpowiednio ilość lub wagę — według rodzajów — dodatków i przypraw posiadanych w dniu założenia kontroli ilościowej oraz zakupionych i zużytych do wytwarzania.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 3349/1/49).

45. Okólnik z dnia 9 marca 1949 r.

w sprawie umiejscowienia inwestycji budowlanych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania przez władze i urzędy oraz instytucje podległe lub nadzorowane przez Ministerstwo — okólnik Ministerstwa Odbudowy z dnia 9 lutego 1949 r. L. dz. II/Wl/767/49.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 501/20/49).

MINISTERSTWO ODBUDOWY
L. dz. II/Wl/767/49.

Okólnik z dnia 9 lutego 1949 r.

w sprawie umiejscowienia inwestycji budowlanych.

Zgodnie z p. 13 Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1948 r. w sprawie przygotowania sezonu budowlanego 1949 roku oraz w nawiązaniu do § 37 p. 4 zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z dnia 15. V. 1948 r. (Instrukcja Inwestycyjna na 1949 r.) ustala się następujący tryb postępowania przy wyborze terenów pod inwestycje budowlane (pkt 2 uchwały K.E.R.M.):

1. Zamierzone inwestycje należy uzgodnić z władzami planowania przestrzennego stosownie do art. 43 dekretu z dnia 2. IV. 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym Kraju (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 109).

2. Do uzgadniania zamierzeń inwestycyjnych powołane są Regionalne Dyrekcje Planowania Przestrzennego.

3. W celu uzgodnienia zamierzonej inwestycji należy przedstawić:

a) odpis wniosku inwestycyjnego,

b) bliższe dane programowe, określające rodzaj (przeznaczenie) i wielkość inwestycji,

c) kopię planu pomiarowego terenu z projektowanym usytuowaniem zamierzonej inwestycji, zaś w odniesieniu do nowo - zakładanych osiedli mieszkaniowych z projektowanym usytuowaniem terenu przeznaczonego pod osiedle.

W razie braku planu pomiarowego może być dostarczony szkic odręczny w podziałce, pozwalającej jednoznacznie określić usytuowanie terenu i inwestycji, w miarę możności w podziałce 1:500 lub 1:1000 albo 1:2000.

Dla przyspieszenia sprawy pożądane jest równoczesne przedstawienie opinii właściwego Miejscowego Urzędu Planowania Przestrzennego (Zarządu Miejskiego lub Wydziału Powiatowego).

4. W razie nieposiadania wystarczających opracowań Regionalna Dyrekcja Planowania Przestrzennego może uzależnić uzgodnienie umiejscowienia inwestycji od sporządzenia dodatkowej dokumentacji w koniecznym zakresie. Dokumentacja ta może obejmować szkicowe opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego miasta (miejscowości) lub odpowiedniej jego części.

W tych wypadkach dla przyspieszenia uzgodnienia inwestor sam za zgodą Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego może opracować potrzebną dokumentację.

W szczególnie pilnych przypadkach Regionalna Dyrekcja Planowania Przestrzennego może oprzeć się na wizji lokalnej i zastępczym szkicu odręcznym założeń terenowych.

Minister
w z. Inż. Juliusz Żakowski

46. Okólnik z dnia 14 marca 1949 roku.

w sprawie rachunkowości i jednorazowej wpłaty na rzecz funduszu A Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

W związku z podniesionymi wątpliwościami Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zgodnie z art. 3 dekretu z dnia 29 września 1948 r. o jednorazowej wpłacie na rzecz funduszu A Społecznego Funduszu Oszczędnościowego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 358) jednorazowa wpłata stanowi dodatkową składkę oszczędnościową, o którą podwyższa się roczny wkład oszczędnościowy uczestnika funduszu A za rok 1948, przeto przypisy jak również uiszczenia jednorazowej wpłaty odkontowane w księgach bierczych za rok 1948 podlegają przeniesieniu do kart kontowych na równi z innymi składkami oszczędnościowymi za rok 1948. Ustalony wkład roczny za rok 1948, zwiększony o sumę jednorazowej wpłaty, podlega przypisaniu w karcie kontowej w sposób ustalony w § 348 I. Us.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu przypomina, że przewidziane w zarządzeniach Ministerstwa Skarbu odpisy z tytułu ulg i umorzeń jednorazowej wpłaty mają być przeprowadzone po prawomocnym ustaleniu rocznego wkładu za rok 1948.

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 1806/7/49).

47. Okólnik z dnia 14 marca 1949 r.

w sprawie otwarcia rachunków sum obrotowych.

W związku z wprowadzoną zarządzeniem z dnia 24 stycznia 1949 r. Nr D. III. 142/7/49 zmianą systemu automatycznego przelewania sald i zasilania rachunków urzędów skarbowych (rewizyjnych) w PKO. i w N.B.P. Ministerstwo Skarbu otwiera w grupie „B" rachunków sum obrotowych następujące nowe rachunki przychodowo - rozchodowe:

„15. Zasiłki i nadwyżki pieniężne otrzymane względnie przelane na rachunek żyrowy miejscowej Izby Skarbowej w N.B.P.".

„16. Zasiłki i nadwyżki pieniężne otrzymane względnie przelane na rachunek czekowy miejscowej Izby Skarbowej w P.K.O.".

Wyrównanie obrotów na powyższych rachunkach następuje w izbach skarbowych.

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 1866/7/49).

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietu pokwitowania kasowego.

Unieważnia się blankiety pokwitowania kasowego wzór Nr 1, Seria A, Nr 1498678 wraz z dowodem wpłaty.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Unieważnia się blankiety kasowe z bloczków kasowych, Seria A. za Nr Nr 144251—144300, zagubione przez lekarza w Starogardzie Wieckiego Jana.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu plombownicy.

Ministerstwo Skarbu unieważnia plombownicę typu P. R. 1, z odejmowanymi rączkami o odcisku „Godło Państwa M. S. — Nr 256" zagubioną przez komisarza skarbowego z Rejonu Kontroli Akcyzowej w Nowym Tomyślu — Oddział w Grodzisku w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu plombownicy.

Ministerstwo Skarbu unieważnia plombownicę typu polskiego, przedwojennego z odejmowanymi rączkami o odcisku „Godło Państwa M. S. — Nr 111", skradzioną rewidentowi skarbowemu z Rejonu Kontroli Akcyzowej w Nowym Tomyślu, w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu.

KOMUNIKAT
o uieważnieniu blankietu pokwitowania kasowego.

Unieważnia się blankiet pokwitowania kasowego wzór Nr 1, Serii B, Nr 575786b. zagubiony w Kasie Urzędu Skarbowego w Elblągu.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się blankiety pokwitowań z bloczków kasowych wzór Nr 34 za Nr Nr 481351 — 481400, zagubione w Urzędzie Skarbowym w Strzelinie.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Unieważnia się blankiety kasowe z bloczków kasowych, Seria A za Nr Nr 346612 — 346650, zagubione przez firmę Głuszkiewicz Stanisław w Warszawie.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się blankiety pokwitowań kasowych wzór Nr 4 Seria C, za Nr 772499; 772500 wraz z odbitkami. brak których ujawniony został w Kasie Urzędu Skarbowego w Grudziądzu.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu pieczęci urzędowej.

Unieważnia się pieczęć metalową do tuszu za numerem fabrycznym 44793, z napisem w otoku: „Kontrola Akcyzowa 725", zagubioną przez rewidenta skarbowego w R.K.A. Wałbrzych, okręgu Izby Skarbowej we Wrocławiu.

OGŁOSZENIA
o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 161 wydaną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu dla ob. Kluski Stanisława.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 14304 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Paterek Marii.

Komunikaty i ogłoszenia

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
SNP	—	„ specjalnego nadzoru podatkowego
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R
40	W sprawie gospodarowania zaliczkami przez urzędy skarbowe.	O	26 II. 1949 r.	D. III. 1161/7/49								X													
41	W sprawie odpowiedzialności związków samorządu terytorialnego za udziały w podatku gruntowym.	O	28 II. 1949 r.	D. III. 351/7/49								X													
42	W sprawie obrotu bezgotówkowego klientów Kasy Targowej w Warszawie.	O	4 III. 1949 r.	D. V. 2512/3/49																					X
43	W sprawie ustalenia normy zaliczek w znaczkach skarbowych dla rejonowych urzędów likwidacyjnych.	O	8 III. 1949 r.	D. III. 1692/7/49								X													
44	W sprawie obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej przez przedsiębiorstwa rzemieślnicze rzeźniczo-wędliniarskie.	O	9 III. 1949 r.	D. V. 3349/1/49										X											
45	W sprawie umiejscowienia inwestycji budowlanych.	O	9 III. 1949 r.	D. I. 501/20/49		X																			
46	W sprawie rachunkowości jednorazowej wpłaty na rzecz funduszu A Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.	O	14 III. 1949 r.	D. III. 1806/7/49								X													
47	W sprawie otwarcia rachunków sum obrotowych.	O	14 III. 1949 r.	D. III. 1866/7/49								X													

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 105 wydaną Przez Główny Inspektorat Ochrony Skarbowej w Warszawie dla ob. Stanisława Rybickiego.

Unieważnia się skradzioną legitymację emerytalną Nr 2118 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Czarneckiego Tomasza.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 12995 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Biedroń Zofii.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 781 wydaną przez Izbę Skarbową w Gdańsku dla ob. Nowosielskiego Czesława.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 808 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Marcewicza Wacława.

Cena zł 30

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest zgóry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
„ za 1948 r. „ „ „ „ „ 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I - 4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jeden mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.